



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

XLVI. Sixtus III. Anno Christi 432. Theodosii II. 25. Valentiniani III. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

fuere *Flavianus, & Diodorus S. Athanasio* aequales. Isti namque primi (cui scribit *Theodoretus Episcopus Cyri apud Hist. Tripart. lib. 5. cap. 32.*) in duas partes chororum psallentium dividentes ex successione Davidicam melodiam cantare docuerunt: & hoc in Antiochia primitus fieri cœpit; & dispersum ad terminos totius Orbis usque pervenit.

Walafridus Strabo de rebus Ecclesiasticis cap. 22 *Antiphonas ad introitum dicere, Celestinus Papa XLV. instituit, sicut legitur in gestis Pontificum Romanorum, cum ad ejus usque tempora ante Sacrificium lectio una Apostoli tantum, & Evangelium legeretur.*

XLVI.

S. SIXTUS III.

ANNO CHRISTI 432.

THEODOSII II. 25. VALENTINIANI III. 8.

SIXTUS III. Sixti filius, Presbyter Romanus, & acerrimus Pelagianorum adversarius. Zosimo enim regnante, omnium primum anathema eis in populo frequentissimo pronuntiâsse, scribit D. Augustinus epist. 194. Anno 432. VI. Kal. Majas Romana Ecclesia Sandini Vitæ Pontif. N pra.

Bar. an.
432. §.
38. Pag.
§. 6.
Bar. an.
418. §.
18. aliâ
105

Lab. *præficitur totius Urbis pace & consensione mirabili. (1) Statim omnia Concilii Ephesini gesta confirmavit, atque ad ipsum Nestorium, & ad Orientis Episcopos adversum errorem ejus succidendum sententias direxit; (2) ut manifestum sit, mentitos esse Nestorianos, qui dixerunt, illum ægrè tulisse Nestorii damnationem. Pelagianis quoque in eodem Concilio Ephesino damnatis eum fortiter restitisse, credibile est. Ita certè futurum speravit S. Prosper scribens contra Collatorem Joannem*
 tom. 3. *Callianum cap. 21. Nam confidimus, inquit, Domini protectione præstandum, ut, quod operatus est in Innocentio, Zosimo, Bonifacio, Celestino, operetur in Sixto: & in custodia Domini gregis hac sit pars gloriæ huic reservata pastori, ut sicut illi lupos abegere manifestos; ita*
 Conc. *hic depellat occultos. Idem S. Prosper in Chronico ad an. 439. Sixti postremum, tradit, eum inclaruisse vigilantiam adversus Julianum Episcopum Eclanensem, jactatissimum Pelagiani erroris assertorem. Hic, quem dudum amissi Episcopatus intemperans cupido agitabat, multimodâ arte fallendi correctionis spem præferens, molius est*
 pag. 1129.
 Bar. an. 433. 9.
 12. 17.

in communionem Ecclesie irrepere. Sed his insidiis Sixtus Diaconi Leonis hortatu vigilanter occurrens, nullum aditum perfiferis conatibus patere permisit: & ita omnes de rejectione fallacis bestia gaudere fecit, quasi tunc primum superbissimam heresim Apostolicus gladius detruccasset. Gaudio haud minore Sixtus ipse perfusus est, cum didicit, pacem conciliatam inter Cyrillum Alexandrinum, & Joannem Antiochenum, ac tandem hunc consensisse, & Nestorium jure fuisse damnatum, & Maximianum in locum damnati jure suffectum. A qua pace exclusi Heladius Tarsensis, & Eutherius Thyasensis Metropolitæ, ad Sixtum appellârunt. (3) Qui administrato Pontificatu per annos septem, menses undecim, & dies duos, anno 440. V. Kal. April. decessit, Pelagiana heresis infestus & validus oppugnator. (4)

Bar. an.
440. §.6.
11. Pag.
D. 2.

ANNOTATIONES.

- (1) S. Prosper in Chronico pag. 744.
 (2) Gennadius De Scriptor. Eccl. cap. 54. inter Opera D. Hieronymi tom. 2. pag. 973. edit. Veronensis.
 (3) Hujus appellationis historiam, & historię firmas probationes affert Pagius uterque.

N 2

que,

que, alter ad an. 433. §. 10. alter in vita Sixti III. Quibus in locis docent, valde hallucinatos esse, qui existimârunt, Orientis Episcopos olim nunquam ad Pontifices Romanos, semper autem ad generale totius Orbis Concilium provocâsse.

(4) S. Leo in Serm. 82. cap. 3. ponit hoc Sixti III. elogium: *Magnificus quidem structor parietum, sed magnificentior edificator animarum, ultra ævi sui terminos opera pietatis extendens, ut utilitibus institutionum ejus etiam in ipso frueretur devota posteritas, & habitando quod condidit, & faciendo quod docuit.*

XLVII.

S. LEO I. MAGNUS.

ANNO CHRISTI. 440.

THEODOSII II. 33. VALENTINIANI III. 16.

Bar. an. 440. §. 1. 2. Pag. 6. 2. **D**efuncto Sixto, quadraginta amplius diebus Romana Ecclesia sine Antistite fuit, mirabili pace atque patientiâ præsentiam Diaconi Leonis exspectans, quem tunc inter Aëtium & Albinum amicitias redintegrandem Gallia detinebant. Quasi ideò longius esset abductus, ut & electi meritum, & eligentium judicium probaretur. Igitur
Leo